

Üstad'ın başına gelen musibetin "dokuz cihetle medar-ı şükran hâdise" olması ile gönderilen "Hediye-i Nuriye" nedir?

"Dokuz cihetle medar-ı şükran hadise"den kastedilen, attan düşme hadisesidir.

Bunu [Kastamonu Lahikası 164. Mektubun](#) başında şöyle görüyoruz:

"Bu mübarek eyyam ve leyâlî-i şerifede mübarek dualarınıza daha ziyade ihtiyacımı göstermek için, bundan evvelki mektupta, titiz atın yüzünden gelen musibet gerçi ondan dokuzu nimete inkılâp etti."(1)

[Kastamonu Lahikası 165. numaralı mektupta](#) geçen ifadeler de **musibetin 9 nimete inkılabından** şöyle bahsedilmektedir:

"... Halimi soranlara dedim ki: Hem nazar, hem ervah-ı gayr-ı tayyibe cihetinden başıma gelen bu musibet, rahmet-i İlâhiyeyle, on adetten bire indi, dokuzu nimet oldu. Bâki kalan birisi de, dokuz menfaati oldu."

"Birinci menfaati: Hastalıkta her saat ibadeti, dokuz saat ibadet hükmüne getirdi."

"İkinci fâidesi: On beş hasta risalesini, tam zevkle tashih etmek ve bu hastalık zamanında, hastalara ve muhtaç olanlara çabuk yetiştirmeye sebep oldu."

"Üçüncü fâidesi: Eski Said'i, Yeni Said'e kalb eden eski bir hastalık gibi, şimdi de Risale-i Nur'un parlak bir tarzda intişarı, Yeni Said'i de dünyayla bir derece alâkadar ettiği cihetle, o halin zararından kurtulmaya sebep oldu."

"Dördüncüsü: Bu mübarek aylarda, pek çok iştihak ve ihtiyaçla fazla a'mâl-i uhreviyede bulunmak arzusuyla beraber, mevsim ve bazı esbap cihetiyle muvaffak olamayarak fazla müteessir idim. Bu hastalık, tam bu aylara lâyük bir tarzda, hastalıktan gelen ihlâs ve kesret-i sevap cihetiyle azîm bir menfaati oldu. Beni gündüzde dağ ve bağları gezmekten men ettiği gibi, gece uyku ve gafletten kurtarıp, kemal-i tazarru ve niyazla geceleri ihyaya sebep oldu."

"Beşincisi: Geçenki Ramazan'daki hastalık gibi, bu hastalık dahi, fedakâr kardeşlerimin şefkatlerini heyecana getirip, benim hesabıma a'mâl-i uhreviyelerinin bir nevi zekâtını vermek; nâkıs, kusurlu sermayemi, birden ona, belki yüze ve bine çıkarmaya sebep olmasıdır."

"Altıncı fâidesi: Hastalara, yirmi beş devâ-i imanî veren risalenin ilâçlarını nehsimde tatbik ederek ayn-ı hakikat olduğunu tasdik edip, asap ve sinirden gelen ziyade hassasiyetimden kıymetsiz, fâni işleri lüzumsuz ve endişeli meraktan ve fâidesiz ve zararlı alâkadan bir derece kurtulmaya sebep olmasıdır. Umum kardeşler ve hemşirelerimize birer birer selâm ve selâmetlerine dua ve dualarını rica eden kardeşiniz; *Said Nursî(2)*

Geri kalan 3 menfaati de devam eden [166. Mektub'da](#) şöyle ifade eder:

"Aziz, sıddık kardeşlerim;

"Size, **hastalığın dokuz fâidesinden** bâki kalan üçünü yazıyorum ki, o hastalığın bir meyvesi sâbık Arabî fıkradır."

"Yedinci fâidesi: Risale-i Nur'un ehemmiyetli bir şakirdinin ehemmiyetli bir hatâsını tamir etmesidir. Şimdilik bu ehemmiyetli fâideyi izah etmek münasip değil."

"Sekizinci fâidesi: Gayet incedir, izah edilmez; yalnız kısa bir işaret ederiz. Nasıl ki Hüsrev, yazdığı Kur'ân'ı, fotoğrafla tab'ını kabul etmeyerek binler câzibedar Kur'ân'lar kendi hattıyla âlem-i İslâm'da intişarıyla, kutbiyet derecesinde bir mertebe-i ulviyeyi ve yüksek bir şeref-i imtiyazı bırakıp, Risale-i Nur dairesindeki sırr-ı ihlâsı muhafaza ve hazz-ı nefisten teberrî etmiştir. Aynen öyle de, bu hastalık ruhumda öyle bir inkılâp yaptı ki, Risale-i Nur'un parlak fütuhatını müteşekkîrâne temâşâ etmek ve sevapdârâne, mücâhidâne, bir nevi kumandan hizmetinde bulunmaktan gelen uhrevî zevki ve şerefi ve dünyada uhrevî meyvesini gösteren hizmet-i imaniyenin şahsıma ait lezzeti ve imtiyazı, o sırr-ı ihlâs için bırakmak ve kardeşlerime havale etmek ve onların şeref ve zevkleriyle iktifa etmeye nefsi emmârem dahi muvafakat ederek, dünyanın bu uhrevî ve güzel yüzünde gözünü kapamak ve eceli ve mevte ferahla karşılamaya tam kabul etmesidir."

"Dokuzuncu fâidesi: Çoktan beri benim hususî bir virdim ve hiç kaleme alınmayan ve mesleğimizin dört esasından en büyük esası olan şükrün en geniş ve en yüksek mertebesini ihata eden ve bende çok defa maddî ve mânevî hastalıkların bir nevi şifası olan ve İsm-i Âzam ve Besmeleyle

dokuz âyât-ı uzmâyı içine alan ve on dokuz defa şükür ve hamdi âzami bir tarzda ifadeyle, tahmidâtın adetleriyle o eşyanın lisan-ı haliyle ettikleri hamd ü senâyı niyet ederek, o hadsiz hamdlerin yekûnunu kendi hamdleri içine alarak azametli ve geniş bir tahmidnâme ve teşekkürnâme bulunan ve Sekine'deki esmâ-i sittenin muazzam yeni bir dersini izhar etmeye sebep olmasındır."

"Umum kardeşlerimize birer birer selâm ve dua ve beraatlerini tebrik ederiz."(3)

"Dün aldığımız hediye-i Nuriye" ise o [163. Mektubun](#) baş tarafında geçen:

"Elmas kalemlerini, bize yardım için, yirmi bir Abdurrahman ve Abdülmecidlerin bu kadar çabuk nüshaları yetiştirmeleri ve kabri pürnur olan Mehmed Zühdü'nün, berzahta dahi kalemini bizim hesabımıza istimal etmesi hükmünde, onun metrukâtından nüshaları gönderilmesi; bizi derinden derine sürurla şükre sevketti."(4)

cümlesiyle ifade edilen kitaplardır.

Dipnotlar:

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, 164. Mektup.](#)

(2) bk. [age., 165. Mektup.](#)

(3) bk. [age., 166. Mektup.](#)

(4) bk. [age., 163. Mektup.](#)